

KTB/10/2011.
KTB/56/2010-2014.

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Számvevőszéki és költségvetési bizottságának**

2011. május 2-án, hétfőn 12 óra 02 perckor

az Országház főemelet 64. számú tanácstermében

megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirend:	4
Az ülés megnyitása	7
A napirend elfogadása	7
Az Összefogás az Államadósság Ellen Alapba történő befizetésekhez kapcsolódó kedvezmények megalkotásáról és az alap létrehozásával kapcsolatos törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának tárgyalása	7
Az előterjesztő szóbeli kiegészítése	7
Kérdések.....	7
Az előterjesztő válasza	8
Észrevételek, vélemények	8
Az előterjesztő válasza	16
<i>Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról.....</i>	<i>16</i>
Az országgyűlési képviselők jövedelmének arányosítása érdekében az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének tárgyalása	16
A kormány álláspontjának ismertetése	16
<i>Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről.....</i>	<i>17</i>
A személyi jövedelemadóról szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének tárgyalása	17
A kormány álláspontjának ismertetése	17
<i>Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről.....</i>	<i>18</i>
A személyi jövedelemadó meghatározott részének az időskorúak támogatása céljából történő felhasználásáról szóló országgyűlési határozati javaslat tárgysorozatba-vételének tárgyalása	18
Az előterjesztő szóbeli kiegészítése	18
A kormány álláspontjának ismertetése	18
Vélemények.....	18
<i>Döntés az országgyűlési határozati javaslat tárgysorozatba-vételéről.....</i>	<i>19</i>
A természetes személyek adósságrendezési eljárási szabályairól szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének tárgyalása	19
Az előterjesztő szóbeli kiegészítése	19

A kormány álláspontjának ismertetése	20
Kérdések, észrevételek	21
Az előterjesztő reflexiója	22
<i>Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről</i>.....	23
Az ülés bezárása	23

Napirend:

1. Az Összefogás az Államadósság Ellen Alapba történő befizetésekhez kapcsolódó kedvezmények megalkotásáról és az alap létrehozásával kapcsolatos törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/2940. szám – általános vita első helyen kijelölt bizottságként)
2. Az országgyűlési képviselők jövedelmének arányosítása érdekében az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2825. szám – Volner János (Jobbik) képviselő önálló indítványa – döntés tárgysorozatba-vételről, általános vita)
3. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2934. szám – Bertha Szilvia és Baráth Zsolt (Jobbik) képviselők önálló indítványa – döntés tárgysorozatba-vételről, általános vita)
4. A személyi jövedelemadó meghatározott részének az időskorúak támogatása céljából történő felhasználásáról szóló országgyűlési határozati javaslat (H/2902. szám – Dr. Lamperth Mónika és dr. Szekeres Imre (MSZP) képviselők önálló indítványa – döntés tárgysorozatba-vételről, általános vita)
5. A természetes személyek adósságrendezési eljárási szabályairól szóló törvényjavaslat (T/2895. szám – Dr. Szekeres Imre és Simon Gábor (MSZP) képviselők önálló indítványa – döntés tárgysorozatba-vételről, általános vita)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői:

A bizottság részéről megjelent:

Elnököl: **dr. Nyikos László** (Jobbik), a bizottság elnöke

Szijjártó Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke

Seszták Oszkár (KDNP), a bizottság alelnöke

Babák Mihály (Fidesz)

Balla György (Fidesz)

Dr. Bóka István (Fidesz)

Dr. Dancsó József (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Herman István Ervin (Fidesz)

Font Sándor (Fidesz)

Márton Attila (Fidesz)

Dr. Nagy István (Fidesz)

Dr. Pósan László (Fidesz)

Szólláth Tibor Zoltán (Fidesz)

Dr. Vitányi István (Fidesz)

Hoffman Pál (KDNP)

Boldvai László (MSZP)

Dr. Szekeres Imre (MSZP)

Tukacs István (MSZP)

Dr. Veres János (MSZP)

Vágó Gábor (LMP)

Helyettesítési megbízást adott:

Balázs József (Fidesz) dr. Bóka Istvánnak (Fidesz),
Balla György (Fidesz) dr. Dancsó Józsefnek (Fidesz),
Herman István Ervin (Fidesz) Font Sándornak (Fidesz),
Font Sándor (Fidesz) dr. Pósan Lászlónak (Fidesz),
Magyar Anna (Fidesz) Seszták Oszkárnak (KDNP),
Márton Attila (Fidesz) dr. Nagy Istvánnak (Fidesz),
Dr. Pósan László (Fidesz) Szólláth Tibor Zoltánnak (Fidesz),
Szijjártó Péter (Fidesz) Ékes Józsefnek (Fidesz),
Pósze Lajos (független) Babák Mihálynak (Fidesz).

Meghívottak részéről:

Hozzászólók:

Szatmáry Kristóf, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára
Szatmári László, a Nemzetgazdasági Minisztérium osztályvezetője
Dr. Jeney Orsolya, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása

Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, Szatmáry Kristóf államtitkár urat, vendégeinket, a sajtó munkatársait.

A napirend elfogadása

A jelenléti ív szerint a bizottság határozatképes, nincs tehát akadálya annak, hogy a kiküldött napirendi javaslat elfogadásáról szavazzunk. Aki egyetért a napirendi ajánlással, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Köszönöm szépen. Úgy látom, a bizottság egyhangúlag elfogadta napirendjét.

Az Összefogás az Államadósság Ellen Alapba történő befizetésekhez kapcsolódó kedvezmények megalkotásáról és az alap létrehozásával kapcsolatos törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának tárgyalása

Az 1. napirendi pont tárgyalását kezdjük meg. Arról kell döntenünk, hogy alkalmasnak ítéli-e a bizottság ezt a törvényjavaslatot arra, hogy plenáris ülés elé kerüljön. Mielőtt a vitát megnyitnám, megadom a szót Szatmáry Kristóf úrnak, ha kiegészítést kíván tenni a törvényjavaslathoz. Parancsoljon, államtitkár úr.

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

SZATMÁRY KRISTÓF (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, a bizottság tagjainak nem kell külön magyarázattal szolgálnom arra, hogy a mai magyar gazdasági helyzet és a jövő kilátásai is sok szempontból a magyar államadósság tekintetében nagyon sérülékeny. A magyar gazdaságpolitika egyik legfontosabb és kezelendő problémája. Természetesen tudjuk, hogy elsősorban az állam, az állami költségvetés feladata ezen államadósság kezelését megoldani, ugyanakkor egy olyan civil kezdeményezésnek kívánunk jogszabályi háttérrel teremteni, amely lényegében azoknak az adózóknak teszi lehetővé rendezett feltételekkel való részvételét a magyar államadósság törlesztésében, akik úgy gondolják, hogy jövedelmük vagy megkeresett pénzük egy részét erre kívánják fordítani. Ez a törvényjavaslat lényegében az ehhez kapcsolódó adójogi szabályozásokat tartalmazza. Kérjük a bizottság tagjait, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen.

Kérdések

ELNÖK: Köszönöm én is, államtitkár úr. Kinek van kérdése a törvényjavaslathoz? Vágó képviselő úr, parancsoljon!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Az lenne a kérdésem a kormányhoz, amit már több kormánypárti képviselőtől hallottunk, hogy valóban az elsődleges ellensége-e most a kormánynak az államadósság. Mert több kormánypárti politikus azt mondta, hogy a legnagyobb ellenfél most az államadósság. Ez így van-e?

ELNÖK: Köszönöm. Szatmáry államtitkár úr, tessék!

SZATMÁRY KRISTÓF (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nincs más kérdés? Vagy egyesével válaszoljak?

ELNÖK: Ha már visszakérdez, akkor nekem is van egy kérdésem. Ennek a leendő alapnak, az oda befolyt pénzeknek és továbbutalásuknak a nyilvántartására, elszámolására vonatkozó ellenőrzés ügyében miért a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalra gondolt a kormány? Miért nem az Állami Számvevőszékre? Ez a kérdésem.

ha további kérdés nincs, akkor ezekre szíveskedjék válaszolni.

Az előterjesztő válasza

SZATMÁRY KRISTÓF (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az első kérdésre én, a másodikra osztályvezető úr válaszol. Az első kérdés egy teoretikus kérdés. Sok nehézség áll a magyar gazdaság talpra állítása előtt, de azt gondolom, az egyik legnagyobb probléma az elmúlt 8 évben drasztikusan megnőtt magyar államadósság kezelése és menedzselése. Minden olyan eszközt, ami akár a kormányon kívülről érkezik, mint ennek az alapnak a kezdeményezése, támogatni és felkarolni kívánjuk. Köszönöm.

SZATMÁRI LÁSZLÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Jó napot kívánok. Szatmári László vagyok, a Nemzetgazdasági Minisztérium osztályvezetője. Annyiban válaszolnék a második kérdésre, hogy az államháztartásról szóló törvény sorolja fel a kormányzati ellenőrzési szerv ellenőrzési feladatait. Az alapokkal kapcsolatos felhasználási feladatok ellenőrzésébe is ezt a szervet célszerű nevesíteni. Ez nem azért született, hogy kivegye az Állami Számvevőszék ellenőrzési hatásköréből, hanem egész egyszerűen célszerűségi megfontolásokból ebbe a sorba illik bele. Köszönöm szépen.

Észrevételek, vélemények

ELNÖK: Köszönöm a válaszokat. Megnyitom a vitát. Kinek van észrevétele? Elsőként Tukacs képviselő úr kezét láttam. Tessék!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az előterjesztés tárgyában már lefolyt egy beszélgetés, igaz, hogy a bizottság keretein kívül. Elnök úr, Seszták alelnök úr, jómagam, Dancsó úr vettünk részt ebben a vitában. Egészen odáig volt egyetértés, hogy ez az alap nem fogja megoldani az államadósság kezelésének problémáját, nem ez lesz az a megoldás, ami lényegesen csökkenti az államadósságot. A civil kezdeményezés mellé született egy állami szabályozás. A kritikánk tárgya ebben az előterjesztésben az, hogy nem tudjuk, nem lehet megítélni azt, hogy az alapba befolyó lehetséges adományok és az alap működése kapcsán kieső vagy nem jelentkező bevételeknek milyen a viszonya. Summa summarum, az a kérdés, hogy nem kerül-e többre a leves, mint a hús. Mi történik akkor, ha az adóalap-kedvezményekkel megszerzett, egyébként a költségvetésből kieső pénzek és a befolyó adományok viszonya azt fogja mutatni, hogy ilyen módon nem érdemes államadósságot csökkenteni.

A második észrevételünk arról szól, hogy vajon miért kellett önzetlen, bízom benne önzetlen adományozók kezdeményezésébe bármilyen módon beavatkozni. Tehát úgy teszem fel a költőinek is mondható kérdést, mitől vált ilyen hirtelen sürgőssé az, hogy ha és amennyiben civilek önzetlenül tesznek egy ilyen kezdeményezést, a kormány rárepüljön erre anélkül, hogy bármiféle számítást, professzionális megokolást adna arról, hogy ez így jó lesz-e. Harmadrészt úgy látom, hogy elnök úr kérdése helyénvaló. Kik lesznek azok és milyen felhatalmazással, akik ellenőrzik az ezzel kapcsolatos pénzmozgásokat? Tehát az a kérdés igencsak indokolt, hogy miért nem az Állami Számvevőszék figyeli folyamatosan ezeket a

forrásokat, és miért pont a KEHI, amelynek a kormányhoz és a kormány költségeihez van viszonya?

Összességében az előterjesztésben konkrétan ezek a kritikáink. A dologban magában pedig az, hogy furcsa módon a kormányzat nagy gazdaságpolitikai koncepcióváltásainál az eddigiek során csak és kizárólag a megszorító csomag kapcsán merült fel az államadósság elleni harc kérdése. Nem merült ez fel akkor, amikor Matolcsy úr a kormányra lépéskor akár 6-7 százalékos költségvetési hiányt, költségek vizionált. Nem merült ez fel akkor, amikor 29 pontban többek között egyébként a költségvetésben lyukat ütő adórendszert kezdeményezte a kormány és még néhány olyan intézkedést, amelyben költségvetési bevételekről mondott le. Nem merült ez fel akkor, amikor a 2011-es költségvetést készítette elő a kormány, és fogadta el a kormányzati többség. Az államadósság elleni harc ügye akkor merült fel, amikor a megszorító intézkedések ideje jött el.

Ezért tehát erősen kérdéses, hogy vajon egy jó szándékú civil kezdeményezés kormányzati megtámogatásáról vagy egészen egyszerűen propagandisztikus kihasználásáról van szó. Úgy gondoljuk, hogy ez utóbbi zajlik ebben. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Én is köszönöm. Babák képviselő úr kért szót.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Úgy gondolom, hogy az államadósság csökkentésének egy formája az a civil kezdeményezés, amivel találkozhattunk, és nagyon tisztességes dolog, ha egy ország, és aki teheti, az államadósság csökkentéséből terhet vállal. Hogy mi ebben a kormány szándéka, hogy törvényben szabályozza? Ösztönözni kívánjuk, kedves Tukacs képviselő úr, az adakozást azzal kapcsolatban, hogy az államadósság csökkentése érdekében befizessenek.

Nem tudom, föl lehet-e tenni úgy a kérdést, hogy ellenség-e az államadósság. De úgy gondolom, az államadósság terhe feléli a jövőt. Mélyen tisztelt hölgyek, urak, úgy gondolom, az államadósság a magyar viszonyok között nagyon komoly terhet jelent hétköznapjainkra. Csak egy vulgáris példát hadd említsek. A jelenlegi személyi jövedelemadó-bevételünk minden 3 forintból kettő nem az adósság csökkentésére, hanem terheinek viselésére szolgál. Ennyi az ára a pénznek, amivel eladósították az országot. Még egyszer mondom, minden befolyt szja-jövedelem 3 forintjából 2 csak a kamatteher.

Tukacs képviselő úr kérdezte, és én nem vagyok hivatott válaszolni az ön kérdéseire, de azt hiszem, azt kellett volna megkérdeznie saját kormányától, hogy hogyan került az ország ilyen helyzetbe, és hogy teheték meg azt, hogy így eladósítják az országot. Látszik a gondolkodásában is, erről az adakozásról és az szja-bevételekre gyakorolt hatásáról tanulmányt kér. Egyszerű a számítás. Vegyen 100 ezer forint befizetést, mínusz 16 ezer forint az szja. (Több szocialista képviselő közbeszól, hogy nem jó ez a számítás.) Az összesen 84 ezer forintra csökkenti. Azon kívül pedig, hogy mit mondott Matolcsy úr és mit nem, Oszkó Pétert hallgattuk meg itt az előző órákban, és Oszkó Péter volt miniszterük elismerte azt, hogy a 2010-es költségvetésben több instabil tétel volt, amelyeket és ezek hiányra vonatkozó hatását megbecsülte. Ez benne van az átadás-átvételi jegyzőkönyvben is, de nyilvánvaló, hogy ennél lényegesen több volt a bizonytalansági tényező a bevételeket és a kiadásokat illetően, tehát a költségvetési hiány vonatkozásában is.

Szóval, visszatérve a törvényjavaslatra, úgy gondolom, hogy fel kell karolni ezt a civil kezdeményezést, és ösztönözni kell. Egyetértek vele, és támogatom két kézzel. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm én is. Vágó képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Sajnos, én egy kézzel sem tudom támogatni ezt a javaslatot. Azért volt először ez a kicsit furcsán hangzó kérdésem, mert a kormány kommunikációjában

egy eléggé éles váltás következett be, amikor látszott, hogy itt megszorításokra van szükség, amit próbálnak nem megszorításként eladni, és akkor lett hirtelen ellenség az államadósság. Addig a munkanélküliség volt a legfőbb ellenség a magyar nemzetgazdaságra nézve. Én mind a mai napig úgy gondolom, hogy itt a munkanélküliség a legnagyobb probléma, azzal kellene valamit kezdeni. És be kell látni, hogy ezek az álmegoldások, kommunikációs fogások semmivel nem viszik előbbre a közös szekeret. Tehát ezek csak maszatolások. Érdemi lépéseket kellene tenni.

Ha arra gondolnak a tisztelt kormánypárti képviselők, hogy hogyan lehetne a civilek adakozását még inkább segíteni, akkor ne feltétlenül csak az Államadósság Alapban legyen meg ez az adómentesség, hanem ugyanúgy más civil szervezetek számára is tudjanak az állampolgárok kisebb adóterhelés mellett adakozni. Ez most így probléma jelenleg. Nagyon úgy tűnik nekem. Habár én hál' istennek nem éltem akkor, de a történelemkönyvekből az a békekölcsön kifejezés, ha nem is egy az egyben, de egy gondolati lépcsővel megfelelő ennek a dolognak. Nem kötelező, de erősen ajánlott békekölcsön. Nagyon szívesen látnám a magánszemélyek, illetve cégek listáját, akik adakozni fognak, hiszen meg lehet majd nézni, hogy milyen támogató kör volt ez. Sőt, még szívesebben látnám azt, ha a pártfinanszírozási rendszer teljes mértékben átlátható lenne, mint az LMP-nél, hogy akik... (Babák Mihály és Szijjártó Péter: Richard Fieldre gondol.) Egyszerű. Azért tud itt Babák úr egy támogatónk nevével előjönni, mert mi megmondjuk, hogy ki támogat minket. Míg a Fidesz mögött lévő támogatók az ismeretlenség ködébe burkolóznak. Jó volna látni, hogy ha Magyarországon valaki hozzájárul egy szervezet működéséhez, akkor az vállalja a nevét, ugyanúgy, mint amikor párthoz vagy az államadóssághoz csökkentéséhez járul hozzá.

Tehát egyrészt ez a kommunikációs blöff, mert másnak ez nem tekinthető, érdemi megoldást nem hoz, és, hogy úgy mondjam, nagyon rossz konnotációkat kelt az emberekben a békekölcsön révén. Inkább érdemi megoldásokkal kellene az államadósságot csökkenteni, nem szájkaratét folytatni. Köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm. Szijjártó alelnök úr kért először szót. Tessék parancsolni!

SZIJJÁRTÓ PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha szabad egy kicsit messzebről indítani, a mai bizottsági ülésünk csak arra kiváló bizonyíték, hogy megerősíti, milyen komoly különbség van a mostani és a korábbi kormányzási filozófia között. Lehet kormányozni az emberek feje fölött, meg lehet kormányozni az emberek véleményének kikérésével és meghallgatásával. Lehet, hogy furcsa mostani képviselőtársainknak, beleértve egy egészen új ellenzéki pártot is, hogy az emberek véleményét a kormányzás során meg lehet és meg kell hallgatni, és ha olyan kezdeményezés születik a részükről, ami az ország érdekét szolgálja, akkor nem gáncsolni kell, meg nem azt keresni, hogy az éppen miért nem lehet jó, vagy milyen nehézséget lehet benne találni, hanem segíteni kell benne. Most ez történik. Lehet, hogy önnek hihetetlen, de ez a civil kezdeményezést megtévő győri plébános megkereste a kormányt, megkereste a Nemzetgazdasági Minisztériumot, hogy ugyan tudna-e neki segíteni. És a nemzetgazdasági miniszter megnézte, és úgy látta, hogy tud ebben segíteni. Azt gondolom, ez nem egy bonyolult dolog. Ha ezt a viszonylag egyszerű sémát követték volna néha a kormányzásuk idején, lehet, hogy az országot nem a szakadék szélére vitték volna, hanem talán jobb helyzetben lennénk.

Ne haragudjanak, de nem látom azt az okot, hogy ha egy civil ember az ország számára pozitív kezdeményezéssel áll elő, akkor azt egyrészt kommunikációs blöffnek nevezzék. Mélyen fel vagyok háborodva, és a kezdeményező nevében is visszautasítom Vágó képviselő úrnak ezt a hozzászólását. Azt gondolom, hogy parlamenti képviselőknek nem minősítgetni kell az ország érdekét szolgáló civil kezdeményezéseket, hanem segíteni.

Felháborító, cinikus és mélyen megalázó, azt gondolom, az az álláspont, illetve az a hozzáállás, amit képviselő úr itt beszélt. Szerintem éppen hogy mindenkinek hálaival és nagyrabecsüléssel kellene beszélni egy ilyen kezdeményezésről. Ha van egy plébános, aki a saját pénzéből 1 millió forintot ad erre a célra, akkor nem leszólni kell, nem megalázni és nem azzal foglalkozni, hogy jószándékú-e vagy sem, hanem segíteni kell.

Kettő. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha azt, hogy az államadósság magas szintje az egyik legnagyobb ellensége a magyar gazdaságnak és Magyarországnak, az elmúlt egy-két évben nem hallotta sok ezerszer tőlünk, az valószínűleg még éppen távol állt a közélettől, és valamilyen véletlen sodorta vagy valamilyen szél fújta ide, és nem nagyon hallott még arról, hogy az államadósság egy ország esetében a kiszolgáltatottság és a gazdasági mélyrepülés egyik legfontosabb letéteményese. Az államadósság elleni küzdelem pontosan egyenlő fontosságú a munkanélküliség elleni küzdelemmel. És ha valaki éppen úgy akar segíteni az államadósság csökkentésén, hogy ad 10 ezer forintot, 100 ezret, 1 milliót, 5 milliót, ami valóban, a sok ezermilliárdhoz képest, amennyire föltornázták az elmúlt 8 évben az államadósságot, nem tűnhet elsőre nagy összegnek, de kérem, sok kicsiből épül fel a nagy egész. És még ha az egész összeg szimbolikus marad, amit majd az emberek, a cégek, a különféle társaságok, vállalatok befizetnek ebbe az alapba, azt gondolom, egy kormánynak akkor is kutyakötelessége segíteni. Mert ha az emberek részt akarnak venni az ország előtt álló legnagyobb probléma megoldásában, akkor lehetőséget kell nekik adni. Azt gondolom, hogy a modern demokráciák erről is szólnak.

Ami pedig Tukacs képviselő úr hozzászólását illeti, persze nem tartozik szorosan a tárgyhoz, de mivel elnök úr ott nem vette el a szót, ezért remélem, hogy én is hasonlóan elmondhatom erről a véleményemet. Szóval az a bizonyos költségvetési lyuk, amiről volt szíves beszélni. Nézze! 2010-re vonatkozólag annak érdekében, hogy lehessen tartani az előző szocialista kormány által hagyományozott költségvetést, hiányt és egyéb mutatókat, szokványosnak nem nagyon nevezhető, azóta Európában már számos követőre talált eszközt kellett bevetnünk bankadó és válságadó formájában, több százmilliárd forint értékben. Ugye, azt nem akarja mondani, hogy azt a költségvetési lyukat a Fidesz-kormány okozta volna 2010 májusától az év végéig? Ugye, azt sem akarja mondani, hogy ez az arányos adórendszer miatt van, ami az ideai esztendőben lépett életbe? Úgyhogy azt szeretném kérni, hogy maradjunk meg a tárgyilagosság egy minimális szintjénél maradjunk meg, annál inkább, hogy egy nagyon tiszteletre méltó civil kezdeményezésről beszélünk. Tisztelettel jelzem az előterjesztőknek, hogy természetesen mi támogatjuk a kormánynak azokat az előterjesztéseit, amelyeket a civil kezdeményezésbe befizetők esetében mint kedvezményeket ismernek el. Azt gondolom, hogy ha valaki a saját munkájának gyümölcséből, saját forrásaiból áldoz arra, hogy az ország előtt álló legnagyobb problémát megoldjuk, arról a legnagyobb tisztelet hangján kell beszélni, és ennek megfelelő kormányzati intézkedéseket kell hoznunk velük kapcsolatban.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tukacs képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Vágó képviselő úr majdnem az igazságot fogta meg ezzel a békekölcsön hasonlattal, csak hogy az a békekölcsön, amire ő gondol, az nem ez. (*Babák Mihály: Óriási különbség!*) A békekölcsön ahhoz hasonlítható, hogy az államadósság csökkentése érdekében a kormány gyakorlatilag elkobozta a magánnyugdíjpénztárak pénzét, és ebből az állampapírban lévő részt el akarja tépni. Magyarul azt mondja, hogy ennyivel csökkentem az államadósságot. Tehát nem felajánlást kért a magánnyugdíjpénztárakban lévőkötől, nem is beszélte meg velük, Szijjártó képviselő úr, alelnök úr, ezt a kérdést, mert mikor beszélte volna meg, hanem egészen egyszerűen azt mondta, hogy adjátok ide, mert különben leveszem. El is vette. Na, ez a békekölcsön.

Ami most történik ezzel az alappal mint civil kezdeményezés, erről egyetlen rossz szót senki nem ejtett. Az előterjesztésnek az a problémája, hogy azt nem fejt ki, milyen viszonyban van egymással a kedvezmények és a befizetések köre gazdasági értelemben. Ami pedig azt illeti, szintén alelnök úrnak címezném, hogy mennyire szívesen beszél meg a kormányzat az aktuális ügyeket az éppen érintettekkel, akkor kíváncsian fogom figyelni, hogy hogyan beszél meg az érintettekkel a munkaidő heti növelését, a túlórapénzek elvételét, a táppénz csökkentését, és még sorolhatnám ezeket a kérdéseket. *(Babák Mihály: Nincs rá pénz.)* Alelnök úr, meg kell beszélni ezeket az ügyeket. Én nem nagyon látom ebben az igyekezetet. Nem lehet csak egy dolgot megbeszélni, mást meg nem.

Összességében pedig, ami a 2010-es évet illeti, a véleményem határozott és egyértelmű. Az, hogy államadósságot csökkentünk, nem bukkant fel abban a gazdaságpolitikai koncepcióban, amely a költségek koncepciója volt, és azt mondta, hogy 7 százalékot is lehet költségvetési hiányban elérni, és ezt csak azért nem tette meg egyébként a kormány, mert az Európai Unió és annak vezetői világossá tették, nem felmosva velünk a padlót természetesen, hogy nincs ilyen. 3,8 van, meg ebben az évben 3. Nem bukkant fel az államadósság akkor sem, amikor a 29 pont keretében nemcsak az adórendszer 500 milliárdját, hanem számtalan olyan bevételt kezdtek el szépen elhagyogatni, amelyek most hiányoznak és hiányoztak volna. Hadd mondjam, ez a szabad pálinkafőzősdi 8 milliárdot jelent. Ennyi a főzési díj kiesése. Vagy most huzigáljam ide azt a sportadókedvezményt? Nem tartozik ide, de hadd kérdezzem meg, az most hol tart. Mert bőségesen adunk ilyet. Sehol nem tart, ugye, mindannyian tudjuk. Nyilván itt is lemondott befolyó pénzekről, és tovább sorolhatnám.

Tehát azt gondolom és látom, hogy rábukkanni egy egy hónap után megbukott költségvetés után és egy megszorító csomag előtt arra a tényre, hogy az államadósság milyen fontos dolog, és ebben a tekintetben kommunikációs manővereket végrehajtani, közelebb áll a valósághoz, mint az, hogy egy civil kezdeményezés, tiszteletre méltó természetesen, hozzáteszem, milyen módon segíti meg a költségvetési bizottságban költségvetési ügyekben nem megokoltan az államot. És persze mindenkit tisztelni fogok, aki 10 ezer vagy 1 millió forintot fizet be ebbe a dologba, de azt azért már muszáj észrevennünk, hogy milyen érdekes, amikor egy történelmi egyház 200 milliós állami követeléséről mond le az alap javára. Ezt hogyan értékelik képviselőtársaim? Önzetlenül odaadja azt, amit az államtól követel. Ezt megköszönöm szépen. De hát a civil kezdeményezések tárgykörébe ezt azért nem sorolnám. És nem az adott egyházat tettem most kritika tárgyává, hanem egész egyszerűen ezt a manővert, ami itt zajlik 200 millió értékben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Azt gondolom, az utóbbi kérdés most nincs napirenden, csak minden összefügg mindennel jeligré. Dancsó József képviselő úr következik.

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Vágó képviselő úr elég furcsán és dehonesztálóan szolt a civilek kezdeményezéséről. Azért vagyok ezen meglepődve, és fogadom értetlenül, mert tudomásom szerint önök nagyon fontosnak tartják a civil kezdeményezéseket mint párt. Érdekes módon, amikor végre találkoznak egy valódi civil kezdeményezéssel, egy jó ügy melletti civil kiállással, akkor azonnal leszólják és dehonesztálják. Képviselő úr, akkor nem értem. Önök most bort isznak, de vizet prédikálnak, vagy mi a csoda van önökkel? *(Babák Mihály: Úgy van! - Derűltség.)*

Ami pedig Tukacs képviselő úr hozzászólását és a konzultációk hiányát érinti, szeretném fölhívni képviselő úr figyelmét, hogy működik az államadósságot vizsgáló albizottság, amelyről az LMP és az MSZP eleve kijelentette, hogy nem kíván benne részt venni, mivel már eleve el vannak ott döntve a dolgok, és hogy prejudikálunk megállapításokat. Szeretném fölhívni a figyelmét képviselő úrnak, hogy több volt

pénzügyminisztert is meghallgattunk az elmúlt időszakban, többen igen elismerően szóltak albizottságunk szakmai munkájáról és korrektségéről. Ha önök részt vennének ebben az albizottsági munkában, akkor bizony sokkal több információjuk lenne az államadósság kezeléséről, az államadósság kialakulásáról és növekedéséről abban a 8 évben, amikor éppen önök kormányon. Tehát leginkább az önök érdekében állna, hogy részt vegyenek benne, hogy ne ilyen, bocsánat, blödségeket mondjanak, hogy az államadósság hirtelen lett fontos, eddig nem volt fontos. Ha részt vennének ennek az albizottságnak a munkájában, akkor közvetlenül is tehetnének föl kérdéseket, tájékozódhatnak annak érdekében, hogy szakmailag sokkal megalapozottabb viták alakuljanak ki. Én arra biztatom önöket, tisztelt Vágó képviselő urat is, hiszen e tekintetben önök pártjai az MSZP-nek, hogy vegyenek részt ebben az albizottsági munkában. Még mindig nem késő, továbbra is csatlakozhatnak hozzánk. Várjuk önöket, hogy az önök tudása is megjelenjen ebben, és minél informáltabbak legyenek annak érdekében, hogy megalapozottabb véleményeket tudjanak majd elmondani akár egy ilyen bizottsági ülésen, akár a plenáris ülésen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szekeres Imre képviselő úr!

DR. SZEKERES IMRE (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Egyetértek Dancsó képviselő úrral, és örülök, hogy a fideszes és KDNP-s képviselők ilyen sokat akarnak tanulni Draskovics Tibortól, László Csabától, Veres Jánostól és Oszkó Pétertől. Erre csak biztatnám őket. Köszönöm szépen. *(Ékes József: Ez hihetetlen.)*

ELNÖK: Köszönöm én is. Bóka István képviselő úr!

DR. BÓKA ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Előttünk fekszik egy törvényjavaslat, ami viszonylag rövid, viszonylag egyszerű, könnyen megérthető. Ebben az esetben szerintem nem kellene azt az „elvet” követni, hogy minden mindennel összefügg, és mindenről beszélünk. Én azon lepődtem meg egyébként, hogy ennek a törvényjavaslatnak az általános vitára bocsátását van, aki nem támogatja. A másik oldalról nem vetődött fel olyan, hogy az államadósság és annak kezelése nem komoly gond. Ha pedig azt mondjuk, hogy ez egy komoly probléma, ezt mindenféleképpen kezelni kell és meg kell oldani, akkor azt gondolom, hogy ennek a törvényjavaslatnak az általános vitára való alkalmasságát mindenféleképpen támogatni kell.

Lehet, hogy nem fogja megoldani az államadósság egész kérdését ez a törvényjavaslat, vélhetően csak egy kis szegmensét fogja megoldani. Én is csatlakoznék azon képviselőtársaimhoz, akik azt mondják, hogy igenis tisztelni és becsülni kell azokat, akik ezen adóalap-kedvezmény alapján be fognak fizetni az államadósság csökkentésére. Azt gondolom, nem kell túl bonyolult matematikai műveleteket elvégezni a tekintetben, Tukacs képviselő úrnak szeretném mondani, a költségvetés szempontjából, de nyilván ezt majd az előterjesztő is elmondja, hogy 3,5-4 év alatti megtérülésről van szó. Tehát amit veszítünk a kedvezményen ebben az évben, az vélhetően, ha a kamatokat figyelembe vesszük, az 3,5-4 év alatt fog megtérülni. Ez a költségvetés szempontjából mindenféleképpen egy jó üzlet. Az adományozók, az adakozók részéről pedig szerintem dicséretes dolog. Tisztelettel kérek mindenkit arra, hogy támogassuk ezt a törvényjavaslatot, nem látok rá okot, hogy ezt miért ne kellene támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Vágó Gábor képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Először Dancsó úrnak szeretném elmondani, hogy mi igenis nagy barátja vagyunk a civileknek, és pont ezért kérjük a kormányt arra, hogy azt az adóalap-

kedvezményt, amit a Bajnai-kormány eltörölt a civil szervezetek támogatásánál, most a második Orbán-kormány adja vissza. És nemcsak az államadóssági alapba történő befizetésnél legyen ilyen adóalap-csökkentési lehetőség, hanem más civil szervezeteknek juttatott adományánál is. Erre kérjük önöket, és azt mondjuk, hogy valójában ez volna a megoldás. Mert ha megnézzük, náluk továbbra is prioritás a munkahelyteremtés. És Szijjártó képviselő úr itt próbálta kiforgatni a szavaimat. Én nem az adakozóknak és nem a civil szervezeteknek mondtam, amit mondtam, hanem a kormánynak, hiszen ők teremtik meg ezt a lehetőséget. Tisztelem és becsülöm azokat az embereket, akik önzetlenül a sajátjukból a közösbe adnak, ez mindig szép. Sajnos, az elmúlt időszakban a magyar politikában csak fordított dolgokat lehetett látni, viszont az, hogy a kormány álságos módon csak a saját zsebébe történő pénzcsorgatásra ad adóalap-kedvezményt, és más civil szervezeteknek, amelyek talán munkahelyeket is teremtenek, azoknak nem.

Azért mondom ezt, Babák úr, mert az önök feladata most az, hogy amit elrontottak az előző időszakban, azt helyrehozzák. Mi ehhez a legtöbb tanácsot és minden egyes jóakaratomat hozzáteszük, de az önök mint kormánypárti többség felelőssége, hogy erre a törvényi kereteket megteremtsék. Mi úgy gondoljuk, hogy ez a törvényjavaslat önmagában egy cinikus kommunikációs trükk, ami valódi megoldás volna, és munkahelyteremtésben és az egész társadalomhoz való hozzáadott értékben is legtöbbet jelentene, ha az adóalap-csökkentés ugyanúgy a más civil szervezeteknek juttatott adományoknál is megtörténne. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Átadom az elnöklést Szijjártó Péter alelnök úrnak, és kérem, hogy adjon nekem szót, hogy a Jobbik frakció álláspontját ismertethessem. Köszönöm.

SZIJJÁRTÓ PÉTER (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Megadom a szót elnök úrnak.

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is a Jobbik frakciója nevében szeretném őszinte elismerésünket kifejezni Rédly Elemér plébános úrnak ezért a kezdeményezésért. Nincs jogunk kétsége vonni ennek spontaneitását és hazafias szándékát. Nagy örömmel kísértük volna figyelemmel az akciót, ha ez megmaradt volna a civil szférában. Tehát nem került volna, úgymond hivatalosan kormányzati szintre. A probléma pontosan ezzel van, hogy tudniillik inentől kezdve egyfajta erkölcsi presszió alá kerülhet majdnem mindenki. Az országgyűlési képviselők feltétlenül, azt gondolom. Nem lepődnek azon meg, ha akár már a héten a kormányoldali frakciókból fölállna valaki, és megajánlaná a maga részéről az 1 millió forintot, esetleg többet, amiből következik, hogy minden további képviselő számára is egy úgymond példamutató gesztust fogunk hallani. De, ugye, abban egyetértünk, hogy ez a kezdeményezés nem oldja meg az adósságproblémát. Természetesen ettől ez még rendkívül hasznos, minél több ember ismerkedik meg az államadósság problémájával, annál több remény van arra, hogy egyszer majd kimászunk belőle.

Örülök annak, hogy itt Bóka István képviselőtársam szóba hozta az érem másik oldalát is, nevezetesen, hogy itt az adóalap-csökkentés miatt adóbevétel-kiesés lesz, és az adóbevétel-kiesés mérsékli azt a kedvező hatást, amit a másik oldalon az adományok jelenthetnek. Sajnálom, hogy azt, amire célzott képviselő úr, a 3 év alatt megtérül című becslést nem ismerteti valamiféle hatástanulmány, mert sokkal meggyőzőbb lehetne. Formailag is illenék hozzátenni egy hatástanulmányt a jogalkotási törvény szerint, ha jól emlékszem. Meggyőzőbb lenne az egész, ha ez szerepelne mellette. Tehát azt gondolom, hogy egy olyan helyzetben, amikor az országban olyan mértékű az elszegényedési folyamat, mint amilyen, nagy

jelentőséget nem fog adni ez a kezdeményezés, bármennyire is tiszteletre méltó. Ebben a szakmai bizottságban el kell mondani, hogy az államadósság problémáját ez nem fogja nemhogy megoldani, még mérsékelni sem. Azt hiszem, ezt mindannyian kijelenthetjük.

Végül visszatérve a kérdésekre és a válaszra, amit kaptak a kolléga úrtól, itt az a probléma, hogy a kormány akarja ellenőrizni ennek a közpénznek a kezelését. Ez elvileg nem jó. Mert amíg a kormány által létrehozott alap működését a kormány maga ellenőrzi, addig rendben van. A kormány ellenőrző szerve, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal ellenőrzi. Ez rendben van. De abban a pillanatban, amikor itt törvényerőre emelkedik egy ügy, és érinti a közbevételeket, az adókat, ami a parlament költségvetési joga, már elvileg is tarthatatlan az az álláspont, hogy ezt egy kormányzati belső ellenőrzési szerv fogja ellenőrizni. Ráadásul ennek az ellenőrző szervnek nincs is nyilvánosságra hozatali kötelezettsége. A jelentései nem nyilvánosak, márpedig itt alapvető jelentősége van a nyilvánosságnak. Ezért vetettem föl, hogy miért nem az Állami Számvevőszéket jelöli meg az előterjesztő mint ellenőrzésre jogosult szervezetet. Hiszen itt az áttekinthetőség, a nyilvánosság, a rendszeres közzététel, mint ahogy az Államadósság Kezelő Központ a Nemzetgazdasági Minisztériumon belül rendszeresen kommunikál a honlapján, alapvető jelentőségű.

Végezetül, befejezve a hozzászólásomat, hogy miért nem örülünk különösképpen ennek a törvényjavaslatnak, az az, hogy itt olyan jogosítványokkal akarja a felruházni a kormány a KEHI-t, ami egészen elképesztő szakmai szempontból. Törvény által védett titokfajták KEHI általi megismerhetőségével. Hát, kérem szépen, álljon már meg a menet! Az Állami Számvevőszéknek van ilyen jogosítványa, jelentem tisztelettel Az Állami Számvevőszék jogosult megismerni minden közpénzmozgást, még olyan területeken is, mint a Nemzetbiztonsági Szolgálatok. Természetesen kötelessége, az államtitkot, banktitkot, adótitkot megőrizni, de az ellenőrzési jogosultsága megvan. És ezt a privilégiumot úgymond elvenni vagy szélesíteni és átengedni egy kormányzati belső ellenőrzési szervezetnek, egészen példátlan. Ezért aztán azt gondolom, hogy a Jobbik frakciója részéről ezt az előterjesztést, miután ilyen hiányosságokat, morális és szakmai hiányosságokat tartalmaz, nem lehet támogatni.

Köszönöm. Visszakérem az elnöklést. Alelnök úr nem sokszor tisztel meg minket a jelenlétével, ezért aztán vannak ilyen kis technikai zavarok. Majd jobban begyakoroljuk ezt az oda-vissza játékot, és akkor jobban fog menni. Köszönöm a türelmet.

SZIJJÁRTÓ PÉTER (Fidesz): Visszaadom az ülés vezetését elnök úrnak.

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólani. Igen, tessék parancsolni!

HOFFMAN PÁL (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Arról szeretnék beszélni, hogy szerintem ez a civil kezdeményezés nagyon fontos üggyről szól. Egyébként megdöbbsent az az ósdi szemlélet, ami az ellenzéki kommentárokból megjelenik. Azt gondolom, pontosan ez a felfogás tudta évtizedeken keresztül megakadályozni például a Nemzeti Színház megépülését, mert ez a felfogás tette félre annak idején Gobbi Hilda kezdeményezését és felajánlását. Ez a civil kezdeményezés nem fogja megoldani az államadósság problémáját, ahogy elnök úr mondta, de valóban erkölcsi kényszerítést jelent, és ez helyes is. Nemcsak az államadósság csökkentésére, mert az gazdasági kényszer is, hanem arra, hogy végre tisztán lehessen látni, hogy hová is került ez a pénz.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Azt gondolom, a vitát lezárhatom, és megadhatom a szót reagálásra az államtitkár úrnak. Tessék parancsolni!

Az előterjesztő válasza

SZATMÁRY KRISTÓF (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden, mert azt gondolom, a vitában elhangzottak a vélemények, egy kiegészítést tennék a civil szféra támogatásához. Megemlíteném, hogy az áfamentességet az első intézkedések között hozta meg a kormányzat. Tehát azzal vádolni, hogy nem tesz a civil szféra támogatásáért, ebben a formában nem igaz. Hiszen ez régi követelés volt, és az első intézkedések között hozta vissza a kormányzat. A tárgyra szűkítve a vitát, azt tudnám megerősíteni, hogy egy olyan civil kezdeményezés, amelyet egy általánosan támogatható javaslatban kívánt rendezni a kormányzat. Tényleg köszönet a kezdeményezőknek és mindenkinek, aki bármekkora összeget beletesz. Egyetlenegy kérdés maradt, az adókiesés mekkora. Itt alapvetően az egész államadósságot a magyar államnak kell fizetnie, az adókedvezmények révén ennél kisebb összeg esik ki, tehát mindenképpen pozitívan jár a költségvetés. Kérem a bizottságot, hogy támogassa a javaslatot. Köszönöm.

Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. A szavazás következik arról, hogy a bizottság alkalmasnak ítéli-e a törvényjavaslatot arra, hogy általános vitára kerüljön a plenáris ülésen. Kérem, hogy aki egyetért ezzel, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Tizenhat igen. Aki nem ért egyet? Hat. Tartózkodás? Nem volt. Tehát a bizottság 16 igen szavazattal, 6 tartózkodás mellett általános vitára alkalmasnak ítélte a törvényjavaslatot.

Előadót kell állítanunk. Kérdezem a kormányoldalt, a támogató oldalt, hogy ki kívánja előadni. *(Jelzésre.)* Babák Mihály képviselő úr lesz a bizottság előadója. Kisebbségi vélemények is elhangzottak. Megkérdezem, a kisebbségi vélemény előadására ki vállalkozik. *(Dr. Szekeres Imre: Elnök urat szeretnénk megkérni, ha vállalja. – Szijjártó Péter: Ezt a felkérést is el kell mondani.)* Nagyon megtisztelő, akkor én vállalom. Ezt a felkérést is el kell mondani, igen, jegyzőkönyvbe került, gondolom, Szekeres úr megjegyzése. *(Babák Mihály: Réim megtisztelő számodra.)* Igen, így van. Próbál zavarba hozni Babák úr, de nem fog neki sikerülni. Azt is meg kell szavazni, hogy az előadók személyét támogatja-e a bizottság. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Teljes a bizalom mind a két oldalon.

Az országgyűlési képviselők jövedelmének arányosítása érdekében az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének tárgyalása

Tisztelt Bizottság! Áttérünk a 2. napirendi pontunkra. Azzal a korrekcióval szeretném javasolni a tárgyalást a hátralévő valahány percben még, hogy a természetes személyek adósságrendezési eljárásról szóló témát tegyük a végére azért, mert államtitkár úr a többi pontoknál érintett, és kérte, hogy ez a csere sorra kerülhessen. Még annyit szeretnék hozzátenni, hogy ha netán nem tudnánk végezni, akkor sem történik tragédia, nem sürget minket annyira az idő, ez átcsúszhat a jövő hét hétfőjére, amikor majd a következő bizottsági ülésünk lesz.

Ezek után következik a vita. Az előadó sajnos nincs itt, ezért megkérdezem a kormány álláspontját az előterjesztésről.

A kormány álláspontjának ismertetése

SZATMÁRY KRISTÓF (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Nagyon röviden, a javaslatot a minisztérium nem támogatja még akkor sem, ha egyébként a céljaival messzemenőig egyetért, és szükségesnek is tartja ehhez kapcsolódó módosító indítvány benyújtását. Viszont ez a javaslat jelen pillanatban néhány

olyan problémával rendelkezik, mint például, hogy a 2005-ös, és 2006-os dátumok tekintetében nem koherens a korábbi törvénnyel. Nem kezeli az önkormányzatokra vonatkozó részt sem, illetve a kihirdetéssel kapcsolatban is vannak problémák. Tudomásom szerint egyébként készül javaslat ennek a törvénynek a pontosítására, azokkal a célokkal, amelyeket ez a törvényjavaslat megkíván célozni, bár nem jó eszközökkel, és reményeim szerint hamarosan a parlament elé fog kerülni. De ezt a javaslatot így nem tudjuk támogatni.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kinek van észrevétele, javaslata, megjegyzése? Vágó képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm a szót. Az LMP szerint az egész képviselői javadalmazási rendszer átalakítást igényel, és ez a lex Szijjártó módosítás egy lépés előre, de eléggé kevés ahhoz, hogy végre egy átlátható és kijátszhatatlan rendszer jöjjön létre. Hiszen nagyon sok egyéb probléma is van itt a képviselői tiszteletdíjakkal. *(Közbeszólásra.)* Ez az a pont, nem? Rossz napirendet kaptam. *(Közbeszólások a Fidesz részéről: Nem baj, megszoktuk. Mondd csak el.)* Akkor elnézést kérek.

ELNÖK: Akkor képviselő úr tévedésnek tekinti az eddigieket?

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Visszavonom.

ELNÖK: Visszavonja. Bár a jegyzőkönyvben már benne van, de elfogadjuk, hogy elfogadjuk, hogy visszavonta. Előfordul. Köszönöm szépen.

Ehhez a napirendi ponthoz van-e észrevétel, kérdés, megjegyzés? *(Nincs jelentkező.)* Nincs, úgy látom.

Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről

Akkor a szavazás következik. Ki az, aki Volner János képviselő úr indítványát támogatja? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Egy. Ki az, aki nem támogatja? Az összes többi, tehát ez a javaslat nem vehető tárgysorozatba.

A személyi jövedelemadóról szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének tárgyalása

Következik Bertha Szilvia és a Baráth Zsolt képviselők indítványa. Nincsenek itt az előadók, ezért megint a kormány álláspontját kérdezem. Államtitkár úr, parancsoljon!

A kormány álláspontjának ismertetése

SZATMÁRY KRISTÓF (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Ezen javaslat kapcsán mondhatnám azt, lényegében örülök, hogy a Jobbik képviselői támogatják az arányos személyi jövedelemadórendszerének kiterjesztését, mert korábbi vitákban ez így nem hangzott el a részükről. De ezen megjegyzés után azt kell mondanom, hogy a javaslatot, még ha egyébként irányával és céljával egyet is értünk, pénzügyi okokból nem tudjuk támogatni. Itt arról van szó, hogy a családi adókedvezményt kiterjesztené a 24. életévig a javaslat. Ennek a mostani számítás szerint körülbelül 40-50 milliárd forintos kihatása lenne a költségvetésre. Még egyszer jelzem, jelen formájában, még akkor sem, ha céljaival alapvetően egyet tudnánk érteni, a jelen pénzügyi helyzetben nem tudjuk támogatni a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem, kinek van észrevétele, megjegyzése. *(Nincs jelentkező.)* Senkinek.

Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről

A szavazás következik. Ki ért egyet azzal, hogy Bertha Szilvia és Baráth Zsolt képviselők indítványa tárgysorozatba kerüljön? *(Szavazás.)* Egy. Ki az, aki nem ért egyet? Az összes többi.

A személyi jövedelemadó meghatározott részének az időszerűk támogatása céljából történő felhasználásáról szóló országgyűlési határozati javaslat tárgysorozatba-vételének tárgyalása

Következik Lamperth Mónika és Szekeres Imre képviselők önálló indítványa. Az egyik előterjesztő itt van, parancsoljon, Szekeres képviselő úr.

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

DR. SZEKERES IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ez egy országgyűlési határozati javaslat és nem törvényjavaslat, azért, hogy a bizottság mérlegelni tudja a megoldási lehetőségeket. Lényegét tekintve nyitva hagy két utat. Az egyik, hogy tegyük lehetővé, hogy a személyi jövedelemadóból felajánlandó egyik 1 százalékot a szülőknek adhassák, amennyiben szociális egyéb okokból indokolt. A másik elágazási lehetőség, ha ezen túl akarunk lépni, hogy egy harmadik 1 százalékot beléptetünk az szja-rendszerben. Azért nem zártuk le a lehetőségeket, mert korábban a parlamentben többször felmerült megoldás lényegét hozzuk ide, hogy a bizottság és a kormány is tudja mérlegelni a pénzügyi konzekvenciákat. Utána a kormány terjesztene be egy törvénymódosítást a parlamentnek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány álláspontját kérem.

A kormány álláspontjának ismertetése

SZATMÁRY KRISTÓF (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nagyon röviden itt is azzal kezdem, hogy alapvetően az a cél, hogy valamilyen módon az időskori nyugdíjat kössük össze a felnevelt gyermekek adóbefizetéseivel, nem áll távol a kormányzat gazdaságpolitikájától. De éppen a civil szervezetek támogatása kapcsán az a javaslat, ami arról szólna, hogy ezt a mostani 2 százalékos rendszert teljesen más irányba vigyük el, lényegében a civil szervezetek jelenlegi finanszírozását, abból kiindulva, hogy valószínűleg nagyon sokan támogatnák automatikusan a családtagjaikat, teljesen keresztbe húzná. Ilyen formán a javaslatot nem tudjuk támogatni. De kérem azt, hogy ha majd a kormányzatnak lesznek olyan elképzelései, amelyek valóban érdemben összekötik a nyugellátást, az öregkori nyugdíjrendszert az aktív fiatalok, felnevelt gyerekek adójával, a későbbiekben támogassák a mostani javaslattevők. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Szijjártó alelnök úr kért szót.

Vélemények

SZIJJÁRTÓ PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Kifejezetten jó dolognak tartom, hogy az új alaptörvény céljainak egyikével, úgy tűnik, egyetértés van az ellenzéki oldalon is. Legalábbis ebből a határozati javaslatból számomra ez derül ki. Az új alaptörvény rögzíti, hogy a felnőttkorúvá vált gyermekek kötelessége a szülőkről való gondoskodás, ami olyan kitétel, ami minden erről gondolkodó ember véleményével egyezni tud. Tehát azt javaslom, hogy erre a kérdésre térjünk vissza akkor, amikor a parlamentnek el kell végeznie a

második félévben azt a munkát, hogy az új alaptörvényből fakadó törvényeket megalkotja. Amikor a családról szóló törvényt ehhez a részhez érünk, hogy az alaptörvénynek ezt a rendelkezését hogyan tudjuk valójában megvalósítani, ott ezt az elképzelést is vagy ennek bizonyos elemeit próbálja meg az előterjesztő kormányoldaltól megfontolni, hogy milyen módon és milyen mértékig lehet ezeket a javaslatokat figyelembe venni.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Szekeres képviselő úr!

DR. SZEKERES IMRE (MSZP): Csak azért, hogy ne legyen félreértés. A jelenlegi rendszerben az 1 százalék akkor kerül a civil szervezetekhez, ha az állampolgár megnevezi, hogy melyik civil szervezetnek adja. Az a rész, amelyről nem rendelkeztek, bemegy a nagy kasszába. Ezért szeretném mondani, hogy a mi javaslatunk nem arról szól, hogy a civil szervezetek támogatásából bárki is elvegyen pénzt, a későbbi viták elkerülése végett, hanem arról a halmazról szól, ahol nincs megnevezve címzett. Egyébként ez egy elfogadható megoldás, ha később ezzel közösen foglalkozunk.

Döntés az országgyűlési határozati javaslat tárgysorozatba-vételéről

ELNÖK: Köszönöm. A szavazás következik. Ki az, aki támogatja az indítvány tárgysorozatba-vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Hat igen. Ki az, aki nem támogatja? Nincs ilyen. A többiek tartózkodtak. Köszönöm szépen. Ez végül is azt jelenti, hogy nem támogatja a tárgysorozatba-vételt a bizottság.

Megköszönöm államtitkár úrnak a közreműködését, szép napot kívánok.

A természetes személyek adósságrendezési eljárási szabályairól szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének tárgyalása

Utolsó napirendi pontunk, amit Szekeres Imre és Simon Gábor képviselő urak indítványa jelent. Megadom a szót Szekeres Imre úrnak.

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

DR. SZEKERES IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Az elmúlt egy év során szakmai munka folyt egy ilyen törvényjavaslat kidolgozásáról. Bár a költségvetési bizottság egyszer, egy korábbi fázisban már foglalkozott egy ilyenfajta megoldással, az akkori viták tapasztalatai alapján dolgoztunk tovább a szövegen, és így kerül most ide újra a bizottság elé. Szeretném világossá tenni, hogy egyrészt ez a szabály javítaná az adósnak a hitelezőkkel történő megegyezését, csökkentene bizonyos rosszhiszeműséget mind a két oldalról, harmadrészt pedig biztosítaná azt az adós és a család számára, hogy vissza tudjon térni a magyar társadalomba.

Természetesen ez azokra a családokra vonatkozna, akiknél az adósságprobléma döntően vagy azért merül fel, mert tévesen mérték fel saját hitel-visszafizetési képességeiket, vagy pedig életükben egy olyan, előre nem kalkulálható esemény következett be, amit, még ha tudatosan tervezik az életüket, akkor sincs módjuk és lehetőségük befolyásolni. Gyakorlatilag ez egy részleges újrakezdést, a korábbi életvitel megváltoztatásával biztosított függetlenséget és fokozatos visszatérést biztosítana olyan típusú eljárásokkal, mint a fizetési haladék elősegítése az egyezségkötési eljárásban vagy az egyezség megkötésére irányuló kedvezőbb előírások, vagy a tartós törlesztési eljárások mentesítése. Tehát számos olyan eszköz alkalmazására kerülne sor, ami a vállalati szférában ismert, és a vállalati csődeljárások során, amennyire egy ilyen nehéz jól kezelhető, jól kezelhető folyamatokat indíthatnak el.

Ezért gondolom tehát, hogy erről a megoldásról érdemes lenne újra beszélnünk és vitatkoznunk, több alkalommal. Egyébként a törvényjavaslat egy több lépcsős megoldási módot javasol. Nyilván, ameddig lehet, elmegy, hogy hogyan és milyen megoldásokat keressen mind az adós, mind a hitelező számára. Ilyen jogintézmény nincs Magyarországon. Tehát a természetes személyek számára nincs törvényi alapja az adósságrendezésnek. Ezért ez hosszú távon a magyar társadalom fontos részét biztosítaná, és, még egyszer mondom, garantálnák mind az adós, mind a hitelezők oldaláról. Tudom, hogy elég terjedelmes a törvényjavaslat, de bízom benne, hogy a képviselőtársaim az indoklást áttanulmányozva látják ennek logikáját. Én most nem ismertetném ennek részleteit, mert nyilván elolvasható. Azt kérem a bizottságtól, hogy kezdjük meg ezen a törvényjavaslaton ezen a munkát, és egy nagyon komoly munkával szerintem őszre a magyar parlament alkothat egy ilyen törvényt, és akkor nagyon-nagyon sok család számára valamilyen rendezett utat tudnánk biztosítani az életükhöz. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm én is. Köszöntöm Jeney Orsolya helyettes államtitkár asszonyt, és megadom a szót reagálásra. Parancsoljon!

A kormány álláspontjának ismertetése

Dr. JENEY ORSOLYA (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a szót. A kormány nem támogatja ezt a törvényjavaslatot. Kiegészítve a képviselő úr által elmondottakat, annyit elmondanék a törvényjavaslat előzményeiről annyit, hogy az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumban 2008-2009-ben folyt egy előkészítő munka. Akkor elkészült egy normaszöveg, ami lényegében koncepcióját, de még a részletszabályokat tekintve is szinte egy azt egyben megegyezik azzal, amit most tárgyal a tisztelt bizottság. Akkor ezt a törvényjavaslatot a tárca megküldte az érintett minisztériumoknak, a Bankszövetségnek, illetve az érintett szervezeteknek, és akkor a lesújtó kritikákra, észrevételekre tekintettel levette napirendről a tárca ezt a témát.

Készült emellett egy hatástanulmány is a minisztériumban, ami kimutatta, hogy ez egy rendkívül költséges eljárás lenne. Komoly költségeket eredményezne mind az állam, mind az adósok, mind pedig a hitelezők oldalán. Hogy számokat is mondjak, a legegyszerűbb esetben, hangsúlyozom, 2009-es adatokról beszélek, a legegyszerűbb, problémamentes esetekben 300 ezer forintba kerülne ez az eljárás. De amennyiben jogvitákra és vagyonfelügyelő kirendelésére is sor kerülne, akkor ez az összeg többszöröződné.

Ami a jogi konstrukció természetét illeti, lényegében a vállalkozásokra vonatkozó csődeljárás szabályait adoptálná egy az egyben a magánszemélyek adósságrendezési eljárására, ennek hatékonysága azonban erőteljesen megkérdőjelezhető. Hogy mennyire nem lenne hatékony ez a választott jogi konstrukció, azt jól példázzák a Bankszövetség észrevételei. Ezek között szerepel, hogy a bankok nem lennének érdekeltek az ilyen adósságrendezési eljárásban való részvételben. Emellett gyengítené a fizetési morált. Úgyhogy emiatt sem lenne hatékony ez a választott konstrukció, és komoly visszaélésekre is lehetőséget adna.

Ami miatt a kormány nem támogatja elsősorban ezt a törvényjavaslatot, az a megcélzott emberek felmérése. A magáncsődeljárás azonban az esetekben lehet hatékony, amikor az adós állandó, rendszeres jövedelemmel rendelkezik, és csak átmenetileg kerül nehéz helyzetbe. Ezzel szemben a kormány azokat kívánja megsegíteni elsődlegesen, akiknek az egyetlen lakhatását célzó ingatlanja kerülne árverezésre. Amennyiben a kormány költségvetési eszközöket csoportosít át az ő megsegítésükre, azt semmiképpen nem egy kétséges jogi konstrukcióba kívánja fektetni, hanem egy olyan konstrukcióba, ami a

leghatékonyabb megoldást jelentheti az adósoknak, amelyben a bankok érdekeltek a részvételben, továbbá amely a leghatékonyabb költségvetési szempontból az állam számára. Úgyhogy mindezekre tekintettel a kormány nem javasolja a törvényjavaslatot általános vitára.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár asszony reagálását. Kérdezem képviselőtársaimtól, kinek van észrevétele. Vágó Gábor képviselő úr!

Kérdések, észrevételek

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Az idő rövidegére való tekintettel csak nagyon tömören. Egyrészt valamiféle magáncsőd-szabályozáson gondolkodik-e a kormány, mert most az látszik, hogy jönnek a javaslatok az ellenzéki pártok részéről, de a különböző részérvekre hivatkozva ezeket mindig lesöprik az asztalról. Tehát bármiféle szabályozáson, ahogy államtitkár-helyettes asszony is mondta, hogy van olyan megoldás, ami hatékony, gondolkodik-e a kormány. Azt azért látni kell, és nagyon furcsállom, hogy a kormány a lakáshiteleseknél is, most is a Bankszövetség érveit hozza fel folyamatosan. Kérdezném is helyettes államtitkár asszonytól, hogy ki is valójában a bankárkormány. Köszönöm.

ELNÖK: Bóka István képviselő úr!

DR. BÓKA ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Elolvassa ezt a törvényjavaslatot, amit képviselőtársaim benyújtottak, viszonylag sokat foglalkoztam 8-10 évvel ezelőtt a felszámolási eljárásokkal. Egyetértve azzal, amit a kormány képviselője elmondott, ezek mind bennem is fölvetődtek, hogy nem biztos, hogy korrekt megoldást nyújt, drága lesz, nem biztos, hogy mindenki érdekelt lesz az eljárás lezárásában. Azonban mégis azt gondolom, hogy jó lenne majd továbbgondolni ezt az egész történetet, mert míg egy minimális tőkével megalapított korlátolt felelősségű társaság gyakorlatilag ügyvezetőstül, tagsági jogviszonyostul semmi perc alatt tud új életet kezdeni, tehát úgymond felszámolásba bedönti a társaságát, és egy vagy két év múlva kvázi egy új céget alapítva új életet kezd, addig a magánszemélyek, egyéni vállalkozók tekintetében ez a lehetőség nincs meg. Folyamatosan ott lóg a fejük fölött Damoklész kardja.

Belegondolva abba, hogy, mondjuk én kerülnék ilyen helyzetbe mint magánszemély, és nekem ilyen horribilis tartozásom akár a bankok, akár az állam, akár más magánhitelezők felé, vélhetően, mivel ezt a tartozást nem tudom korrekt módon rendezni, és nem tudok „tabula rasát”, tiszta lapot a magam számára biztosítani, és az nem hibázik, aki nem dolgozik, tehát a vállalkozásaimban, az egyéni vállalkozásom tekintetében bármikor tudok ilyen hibát életemben egyszer elkövetni, vélelmezem, hogy a jelenlegi szabályozás mellett én sem vagyok érdekelt egy „tabula rasában”. Valószínűleg a feketegazdaságba fogok menekülni, mert meg kell élnem. Nem szeretném magamat címlapon látni, hogy a feketegazdaságba kívánok menekülni, csak a helyzet abszurditását szeretném érzékeltetni.

Tehát mindamellet, hogy egyetérték azzal, amit a kormány képviselője elmondott, azért ez a helyzet nem megnyugtató a magánszemélyek oldaláról. Szerintem valamilyen módon az újrakezdést nekik is biztosítani kellene, nyilvánvalóan úgy, hogy a legfontosabb cél az, hogy mégis megtérüljenek a tartozások, és a hitelezői érdekek is maximálisan figyelembe legyenek véve. Ez csak egy eszmefuttatás volt a részemről, elnök úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Akkor visszaadom a szót Szekeres Imre úrnak.

Az előterjesztő reflexiója

DR. SZEKERES IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Amiről az államtitkár-helyettes asszony nyilván nem tud, a bizottság egy fél évvel ezelőtt már vitatkozott ennek egy változatáról, és már akkor is azokat a megjegyzéseket, amelyek a 2007-2008-as egyeztetések során, átvezettük, de most tovább mentünk bizonyos részletek tisztázásában. Nyilván egy ilyen bonyolult jogi munkánál még számos rendezendő kérdés van. De ami miatt ezt szóba hozom. Döntően 2007-2008-ban a Bankszövetség ellenkezésén bukott meg ez a rendszer. Csakhogy az a megérzésem van, még nem merek meggyőződést mondani, hogy a gazdasági válság hatására a bankok pozíciói 2008 nyara, össze óta rendkívüli módon átrendeződtek. Nem vagyok abban biztos, hogy ma ugyanúgy állnak a hitelezési és az adósságproblémákhoz, mint akkor. Nyilván elsősorban közgazdasági és nem jogi oldalról vizsgáltam a kérdést. Azt mondom, hogy ez a pozíció lényegesen megváltozott a bankok esetében is.

A kormánynak nyilván van módja és lehetősége egy kiterjedt egyeztetési mechanizmuson keresztül ezt a kérdést megvitatni, de ha már azt elérjük, hogy ezen a javaslaton elkezdődne egy munka kormány részéről, annak is örülnék. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, nem vagyok benne biztos, hogy azok az úgymond ellenérvék, amelyeket annak idején a Bankszövetség kifejtett, és amelyekkel akkor is vitáztam, ezt szeretném hozzátenni, ezt fél évvel ezelőtt itt, a bizottság ülésén is megbeszéltük, hogy ma fennállnak-e még. Egyáltalán nem vagyok ebben biztos. Tehát mindenképpen fontosnak tartanám, hogy az ügygel foglalkozzon a kormány és adott esetben, ha ezt a javaslatot most nem is engedi tovább a költségvetési bizottság, amit sajnálnék, mert akkor elkezdődhetne egy érdemi jogalkotói munka, de akkor viszont a kormány kora ősszel egy ilyen javaslatot tegyen ide, a bizottság asztalára.

Tegyen ide egy javaslatot, nézzük meg, hogy intézményes formában hogyan lehet ezt a kérdést kezelni. Azt is szeretném teljesen világossá tenni, hogy nem konkuráló javaslatokról van szó. Nem a bedőlt lakás- és devizahitelek megsegítésével szembeni eszközökkel akarjuk ezeket megoldani. Két teljesen különböző ügy, amiről itt szó van. Ez megelőzné azt a helyzetet, hogy családok belejussanak egy reménytelen és kilátástalan helyzetbe. Tehát nem konkuráló javaslatokról van szó, nem csupán jogilag, hanem szakmailag, közgazdaságilag sem. Úgyhogy kérem a bizottság támogatását legalább abban a tekintetben, hogy ezzel az ügygel, bár a realitásokat ismerve a kormánypártok nem támogatják ezt a javaslatot, érvék el a kormánypárti képviselők, hogy ősszel a kormány tegyen le egy ilyen javaslatot az asztalra. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Mielőtt szavoznánk, megkérdezem államtitkár asszonyt, kíván-e a vitára reagálni.

DR. JENEY ORSOLYA (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Röviden reagálnék az elhangzottakra. Abban mindenképpen egyetértek a képviselő urakkal, hogy a magáncsőd intézménye mint olyan, nem elvetendő dolog. Ez egy több országban létező jogintézmény, és érdemes továbbgondolni azt, hogy kik és milyen feltételekkel lehetnek erre jogosultak, kizárva a lehetséges visszaéléseket. Abban is egyetértek Szekeres képviselő úrral, hogy ez a reménytelenül eladósodott helyzetére nem kínál megoldást. Egy más konstrukcióban gondolkodik a kormány. Vizsgáljuk azt, hogy a magáncsődöt hogyan lehetne Magyarországon bevezetni, erre azonban, úgy véljük, ebben az évben még nem kerülhet sor. Egyébként 2008-ban is körülbelül egy kétéves felkészülési időt biztosítottak volna az eljárás bevezetésére.

Ami Vágó képviselő úr észrevételét illeti, most eltekintve annak politikai felhangjától, úgy gondoljuk, hogy amikor lejár a kilakoltatási moratórium, terveink szerint nyáron erre sor

fog kerülni, akkor csak egy olyan megoldás lehet életképes, amelyben érdekeltek a bankok. Ennyiben mindenképpen szükséges, hogy a kormány figyelembe vegye a bankok észrevételeit, és együttműködjünk velük. Köszönöm szépen.

Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről

ELNÖK: Én is köszönöm. A szavazás következik. Ki az, aki egyetért azzal, hogy a képviselői indítvány tárgysorozatba kerüljön? Aki egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Hat igen. Aki nem ért egyet? A többi. Tehát a bizottság nem javasolja a tárgysorozatba-vételt.

Az ülés bezárása

Köszönöm. A napirendi pontok tárgyalásából még egy bejelentésem van, tisztelt képviselőtársaim. Előreláthatólag a következő ülésünk jövő hétfőn 11 órakor lesz, továbbá jövő kedden 8 órakor is, amennyiben az 1. napirendi ponthoz érkeznek módosító, illetve kapcsolódó módosító indítványok. Mai ülésünket befejeztük. Jó munkát kívánok mindenkinek.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 12 perc.)

Dr. Nyikos László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit